

NOUW

**TENTOONSTELLING
PRIX DE ROME 2013**

26 OKT 2013 - 26 JAN 2014

MET WERK VAN DE 4 FINALISTEN:

**CHRISTIAN
FRIEDRICH**

**FALKE
PISANO**

**REMCO
TORENBOSCH**

**OLA
VASILJEVA**

M
mondriaan
fonds

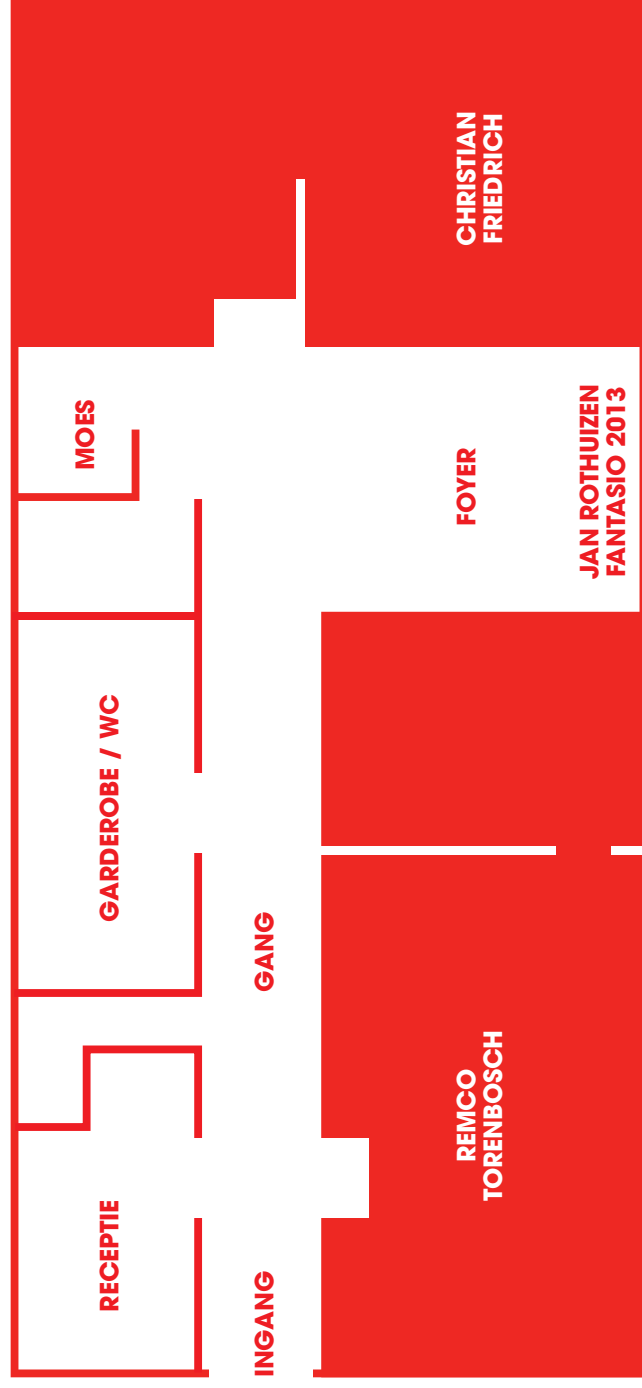
**DE APPEL
ARTS CENTRE**

P
R
I
X

E
M
O
R

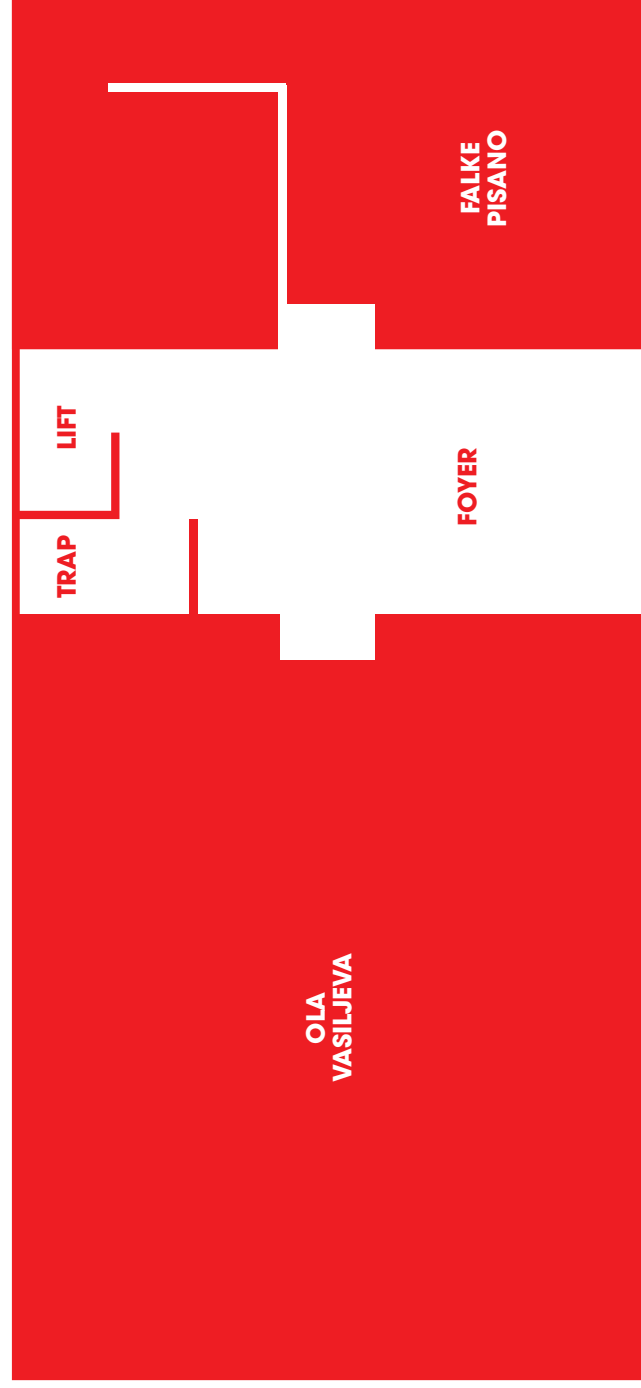

PLATTEGROND PRIX DE ROME BEGANE GROND

RESTAURANT MOES BEVINDT ZICH IN HET SOUTERRAIN

EERSTE ETAGE

DE BIBLIOTHEEK BEVINDT ZICH OP DE TWEDE VERDIEPING

PRIX DE ROME

26 OKTOBER 2013 -

26 JANUARI 2014

Beste Bezoeker,

In 2013 is de Appel arts centre gastvrouw voor de Prix de Rome, de oudste en belangrijkste prijs in Nederland voor beeldend kunstenaars onder de 40 jaar. Zijn geschiedenis gaat terug tot 1808 toen Lodewijk Napoleon de Prix de Rome in Nederland introduceerde ter bevordering van de kunsten. Hoewel de prijs zich daarna regelmatig vernieuwd heeft, is het doel nog altijd om in Nederland wonende, uitzonderlijk getalenteerde beeldend kunstenaars te traceren, hen te stimuleren zich verder te ontwikkelen en hun zichtbaarheid te vergroten. Tot 2012 werd de prijs begeleid door de Rijksakademie en sinds januari 2013 wordt de prijs georganiseerd en gefinancierd door het Mondriaan Fonds. De winnaar ontvangt een bedrag van 40.000 euro en een werkperiode in Rome.

De Appel arts centre was in het verleden reeds herhaaldelijk tentoonstellingspartner van de Prix de Rome en presenteert nu vol trots de editie 2013 met nagelnieuw werk van de vier beeldend kunstenaars die door de vakjury zijn geselecteerd: Christian Friedrich, Falke Pisano, Remco Torenbosch en Ola Vasiljeva.

De vier finalisten werden, tegelijk met 45 andere kunstenaars, voorgedragen door een brede groep scouts en vervolgens

voor de shortlist geselecteerd door een internationale jury. Elk leggen zij zeer verschillende maar ook subtiel op elkaar inwerkende interesses aan de dag en maken kunst die zowel onderzoekend is als performatief. Voor de tentoonstelling realiseerden de kunstenaars nieuw werk dat in de Appel arts centre te zien is. De jury bestaat uit Kathleen Bühler (curator Kunstmuseum Bern), Ann Goldstein (directeur Stedelijk Museum Amsterdam), Nicoline van Harskamp (beeldend kunstenaar en winnaar Prix de Rome 2009), Navid Nuur (beeldend kunstenaar), Domeniek Ruyters (hoofdredacteur Metropolis M) en voorzitter Birgit Donker (directeur Mondriaan Fonds). Deze jury selecteert op basis van deze projecten een winnaar en die wordt op 5 november op feestelijke wijze bekend wordt gemaakt.

Het werk van de genomineerden staat centraal in een publicatie uitgegeven door NAI010 publishers met teksten van onder anderen Hans den Hartog Jager, Stefan Kuiper en Roos van der Lint. AVRO Kunstuur heeft portretten gemaakt van alle genomineerden waarvan in de tentoonstelling een verkorte versie te zien is.

Waar de Appel arts centre zich doorgaans richt op internationale ontwikkelingen in de actuele kunst, 'showcaset' ze met de Prix de Rome talent van eigen bodem. Wij hopen dat de kennismaking met het werk van deze vier makers voor u verrijkend is en willen naast de winnaar alle deelnemers aan de prijs van harte feliciteren.

Directie en team van de Appel arts centre

GESCHIEDENIS

PRIX DE ROME

De Prix de Rome gaat terug tot 1666, toen de prijs in Frankrijk werd ingesteld door koning Lodewijk XIV, hij was van mening dat veelbelovende Franse kunstenaars werken uit de klassieke Oudheid, de bakermat van Europese kunst, met eigen ogen moesten kunnen bestuderen. De prijs bestond uit een toelage waarmee de winnaar vier jaar in Rome kon werken. Lodewijk Napoleon heeft de Prix de Rome in 1808 in Nederland geïntroduceerd ter bevordering van de kunsten in het Koninkrijk Holland.

Vanaf 1817 werd de prijs gekoppeld aan de in dat jaar door koning Willem I opgerichte Koninklijke Akademie voor Beeldende Kunsten, waarbij de 'Grote Prijs' inclusief de reis naar Rome aan het eind van de opleiding kon worden toegekend aan kunstenaars en architecten die uitblonden bij de uitgeschreven wedstrijd. Deze verbintenis werd 43 jaar later tijdens de regering-Thorbecke opgeheven in verband met de tegenvallende carrières van de winnaars na terugkeer uit Rome. In 1884 werd weer een wedstrijd uitgeschreven door de Rijksakademie. Kunstenaars konden zich aanmelden voor de Prix en wanneer zij het toelatingsexamen haalden, begonnen zij aan een 'proefkamp' waarvoor iedere kandidaat op de zolder van de academie een loge kreeg toegewezen waar zij twee composities naar onderwerpen uit de Bijbel en twee naaktstudies moesten maken. Dit systeem werd lange tijd volgehouden, maar vanaf de jaren zestig

liep het aantal aanmeldingen sterk terug. In 1985 werd de opzet van de Prix de Rome succesvol gemoderniseerd. Het prijzengeld en de leeftijdsgrens werden verhoogd, de opleidingseisen verdwenen en het jureringsstelsel werd aangepast. Kunstenaars werden voortaan beoordeeld op criteria als 'eigenheid', 'artistieke concepten' en 'originaliteit'. Het ministerie van OCW besloot in 2011 dat de organisatie en de financiering van de Prix de Rome moesten worden overgedragen van de Rijksakademie aan het Mondriaan Fonds.

REMCO TORENBOSCH

EUROPEAN CONTEXTUALISING IN ANALYTICAL SOCIOLOGY AND ETHNOGRAPHICAL REPRESENTATION ON HISTORY AND THE PRESENT, 2013

TECHNIEK: MIXED MEDIA

In zijn werk onderzoekt Remco Torenbosch (NL, 1982) sociaal-economische veranderingen in de (recente) wereldgeschiedenis. Voor de Prix de Rome 2013 deed Torenbosch onderzoek naar de blauwe achtergrondkleur van de vlag van de Europese Unie en de oorspronkelijke productie en geschiedenis daarvan. De presentatie toont een collectie stofstalen in de Europese blauwe kleur gemaakt door de verschillende nu nog bestaande weverijen binnen de Europese Unie. De EU heeft voor de vlag een vastgestelde kleurcode maar doordat ieder land en

iedere weverij andere productieprocessen hanteert, kennen de vlaggen van 28 EU landen andere nuances. Als ze in één ruimte worden getoond, zien we een grote diversiteit aan blauwtinten. Deze verschillende interpretaties van dezelfde kleurcode zijn volgens Torenbosch een treffende metafoor voor de meer recentere Europese situatie: “De Europese gedachte is geen collectieve gedachte en zeker niet vast te stellen. Ieder lidstaat heeft andere ideeën over de betekenis ervan. ... De kleurverschillen weerspiegelen de diversiteit in verwachtingen en visies.”

In fysieke zin werkt de Europese blauwe kleur als een monochroom schilderij binnen de modernistische traditie: een traditie gekenmerkt door zuiverheidswetten, een verlangen naar transcendentie en een optimistisch geloof in het utopische potentieel van kunst. Tegelijkertijd fungeert het blauw in psychologische zin als een blue-screen: een blauw projectiescherm waarop uiteenlopende en kritische gedachten over Europa en de Europese Unie kunnen worden geprojecteerd.

Op een indirecte manier brengt Torenbosch de bijna verdwenen Europese textiel industrie - die goeddeels verplaatst is naar opkomende economieën als India en die over twintig jaar geheel verdwenen zal zijn - in kaart. De uitkomst van zijn onderzoek is niet alleen een verzameling van culturele objecten maar bovenal maakt de installatie ons bewust van het Europese experiment, een verbond dat in de naoorlogse gedachte is opgericht als unie voor vrede en meer economische stabiliteit.

In de presentatie zijn naast de collectie stofstalen enkele originele schetsontwerpen van de EU vlag, en de correspondentie tussen de ontwerpers/ambtenaren Paul Lévy en Arsène Heitz uit de midden jaren vijftig, afkomstig uit de Raad van Europa archieven in Straatsburg, opgenomen. Bij dit onderzoek verschijnt tevens een uitgebreide publicatie uitgegeven door Black Dog Publishing London.

FALKE PISANO

PRISON WORK 2013

IN DE SERIE THE BODY

IN CRISIS (2011-)

TECHNIEK: MIXED MEDIA

Falke Pisano (NL, 1978) is een kunstenaar die jaren achtereen zorgvuldig kan werken aan het ontwikkelen van een idee. Zo onderzocht ze in het project Figures of Speech (2006–2010) de communicatieve aspecten van kunstwerken, een onderzoek dat concreet vorm kreeg in teksten, video's, diagrammen, abstracte sculpturen en lezingen.

Voor de Prix de Rome 2013 ontwikkelde Pisano een nieuw werk dat deel uitmaakt van de langlopende serie The Body in Crisis (2011-), waarin ze inzoomt op momenten in de geschiedenis waarop men anders over het menselijk lichaam is gaan denken. Ze stelt dat het lichaam op die keerpunten door politieke, sociale en economische veranderingen in een staat van crisis terecht is gekomen. Pisano richt zich op zes concrete momenten (Pergamon 199; Amsterdam 1571; Parijs 1793; Mons 1915; Parijs 1974; Houston 1984), die moeten uitmonden

in evenzoveel aparte werken waarin ze die historische kenteringen uitwerkt. Ze onderzoekt bovendien hoe de hedendaagse beschouwer die crisis kan ervaren bij het zien en ondergaan van haar kunstwerken. Ze stelt impliciet de vraag: wat gebeurt er als een kunstenaar op een marginaal verhaal stuit, dit relevant acht voor de hedendaagse kunst en het de kunstwereld binnen brengt?

In het jaar 1571 (Amsterdam) plaatst Pisano bijvoorbeeld de crisis 'Magic Body becoming Work-Machine', de overgang van het feodalisme naar het kapitalisme. Voor de Prix de Rome 2013 richt ze zich, onder de titel 'Body becoming Outsourced Body' op een meer recente gebeurtenis uit 1984. In dat jaar opende De Corrections Corporation of America (een commercieel bedrijf dat strafconcepten verkoopt) de eerste geprivatiseerde gevangenis in Amerika (Houston, Texas). Het lichaam van de gevangene werd hier voortaan ingezet als een goedkope arbeidskracht en werd zo een economische factor van belang.

OLA VASILJEVA

THE LIMP OF A LETTER

2013

TECHNIEK: MIXED MEDIA

De installaties van Ola Vasiljeva (NL/LV 1981), die zijn opgebouwd uit video's, sculpturen, textiel, keramiek, tekeningen en gevonden voorwerpen, vormen een multidimensionaal visueel schouwspel. “Het gaat mij in een installatie niet om een bepaald object, of om die ene sculptuur, maar om het creëren van een atmosfeer. Ik zie een installatie als een

theatrale werkelijkheid, waarin objecten één worden met het interieur en steeds veranderen van kunstobject naar rekwi-siet, en weer terug.”

The Limp of A Letter verkent de mistige relatie tussen gedachten en taal, het ontwerpen en het maken van een object. Het is een 'paranormale' ontmoeting die niet zozeer leidt tot een synthese, maar eerder tot een botsing van deze elementen. Bij Vasiljeva wint de onzin het van het betekenisvolle, fragmentatie van de eenheid, uiteengereten lettergrepen van de lineaire taal en vervormde patronen van logische constructies.

De installatie wordt 'bewoond' door verschillende personages die steeds wisselen in rol en vorm, nu eens zijn ze fysiek aanwezig, dan weer ontastbaar. Deze personages verschijnen in de vorm van sculpturen, interieurelementen, geluid, video, licht en zelfs als een online publicatie.

Vanuit een metafysisch en poëtisch perspectief bootst Vasiljeva de interieurontwerpen van de Franse architect Pierre Chareau (1883 – 1950) na. Zijn secretaires, die zijn opgebouwd uit tafelbladen op verschillende hoogtes, belichamen voor haar het denken op verschillende niveaus. Zo speelt Vasiljeva met een eigen soort logica die zich op diverse niveaus tegelijkertijd afspeelt.

Gezamenlijk vormen de objecten in deze installatie een gelaagde omgeving, die niet één vastomlijnd idee toont, maar één geheel is dat voortdurend van vorm verandert in de ogen van iedereen die de Appel arts centre binnenwandelt.

CHRISTIAN FRIEDRICH A TRANSLATION OF UNWRITTEN WRITINGS I 70 MINUTEN 2013

TECHNIEK: GELUIDSINSTALLATIE

Christian Friedrich (DE, 1977) is een veelzijdig kunstenaar die niet wars is van metamorfoses. Binnen tien jaar veranderde Friedrichs werk van tekstueel naar sculpturaal en weer terug: van werk met woorden op papier naar beeldengroepen met afgietsels van gehavende lichamen, naar films waarin diezelfde lichamen figureren, om nu, in het kader van de Prix de Rome 2013, te resulteren in een vertelling – half proza, half poëzie – voorgedragen in een computergestuurde mise-en-scène.

Veel van Friedrichs werk gaat over de grenzen die het lichaam ervaart. De grens van genot. De grens van intimiteit. Van pijn. Maar ook de grens van wat je geest behappen kan, en de fysieke grens die de kijker bereikt bij het zien of ervaren van zijn werk.

Het geluidswerk wordt hier afgespeeld in een verduisterde ruimte die door maximaal zes mensen kan worden betreden op gezette tijdstippen. A Translation of Unwritten Writings I vormt de opmaat tot een verhaal over een groep individuen die in een ondefinieerbare toekomst in steeds verschillende samenstellingen allerlei fantasieën uitleeft met het doel zich in verbinding te stellen met de leefwereld van voorbije mensengeslachten:

“Negating the symptoms of our times, we relearn a dead long-lost language to trace back one line of thought.”

Dat verhaal vormt een centraal thema in een nog niet voltooide experimentele roman die Friedrich ongeveer twee jaar geleden begon te schrijven en die ook in de toekomst de aanzet zal vormen tot een nieuwe serie kunstwerken.

CREDITS:

Geschreven, sound-directed en ge-edit door Christian Friedrich
Vorgelezen door Anni Kaila
Opgenomen door Murekla
Gemixed door Anne Guthrie
3D en omgevingsgeluid ontwikkeld door Anne Guthrie bij Arup Acoustics
Audio systeem ontwikkeld door Rachid Abu-Hassan, Arup Acoustics.
Controle systeem geprogrammeerd door Luca Dellatorre, Arup Acoustics

MET DANK AAN:

Rachid Abu-Hassan; Duran Audio, Klaasjan Goede (Boon Edam), Anne Guthrie, Ivo de Jongh, Nico Karres (Philips), Steven Kies (Livingprojects), Gerard Loozekoot (UNStudio), Gieneke Pieterse, Léonard Roussel, Nienke Vijlbrief, Jaap Wiedenhoff (Arup).

NEVEVENTS

JURY IMC WEEKENDSCHOOL
VRIJDAG 25 OKTOBER
15:00 - 18:00 UUR

PUBLIC PREVIEW
VRIJDAG 25 OKTOBER
18:00 - 21:00 UUR

FAMILIERONDLEIDING ISM MOES
ZONDAG 27 OKTOBER
ZONDAG 24 NOVEMBER
ZONDAG 29 DECEMBER
15:30 - 17:00 UUR

Q&A
WOENSDAG 30 OKTOBER
18:00 - 20:00

MUSEUMNACHT
ZATERDAG 2 NOVEMBER
19:00 - 02:00

PRIJSUITREIKING FEEST
DINSDAG 5 NOVEMBER
18:00 - 21:00

RONDLEIDING VRIJE ACADEMIE
DONDERDAG 28 NOVEMBER
16:00 - 17:30 EN 18:00 - 19:30
ZATERDAG 7 DECEMBER
12:30 - 14:00

**ZONDAGSSCHOOL EN AMSTERDAM
ART WEEKEND LEZING**
ZONDAG 1 DECEMBER
14:30 - 18:00

REGULIERE RONDLEIDINGEN
ZONDAG 10 NOVEMBER
ZONDAG 8 DECEMBER
ZONDAG 12 JANUARI
16:00 - 17:00

COLOFON

DE APPEL ARTS CENTRE

DIRECTEUR:

ANN DEMEESTER

PRODUCTIE:

TONY HOFMAN,
ARIANNE KAMSTEEG,
JULIE DE MUNCK

MARKETING EN PUBLICITEIT:

MARIEKE ISTHA,
MILAN ANAIS GROOT

OPBOUW:

SJOERD TIM EN TEAM

TEKSTEN EN REDACTIE:

MIRJAM BEERMAN, ANN DEMEESTER,
GERBRAND KOREVAAR
EN KUNSTENAARS

VERTALING:

WORD AND PICTURES

ONTWERP:

THONIK

PRINT:

DE BESTE PRINT BV

MONDRIAAN FONDS

DIRECTEUR:

BIRGIT DONKER

COÖRDINATOR PRIX DE ROME:

MIRJAM BEERMAN

PUBLICITEIT:

CAROLINE SOONS

ONTWERP PRIX DE ROME:

LESLEY MOORE

DE PRIX DE ROME WORDT

GEORGANISEERD EN GEFINANCIERD
DOOR HET MONDRIAAN FONDS.

Voor deze teksten is gebruik gemaakt van artikelen
uit de publicatie uitgegeven door NAio10 publishers.

DANK AAN

MET DANK AAN:

Charles Esche, Gerard Loozekoot
Raimundas Malaksausas, Mike Nelson,
Gieneke Pieterse en Anything is Possible.

PRIX DE ROME SCOUTS:

Roel Arkesteijn, Fatima Barzge,
Jeroen Boomgaard, Rosella Biscotti,
Koen Delaere, Marcel Feil, Alicia Framis,
Moosje Goosens, Lene ter Haar,
Hanne Hagenars, Edwin van der Heide,
Jos Houweling, Folkert de Jong,
Martine van Kampen, Margriet Kemper,
Suchan Kinoshita, Marijn van Kreijl,
Alexandra Landre, Maaïke Lauwaert,
Joep van Lieshout, Femke Lutgerink,
Martijn van Nieuwenhuyzen,
Anne Jaap de Rapper, Robbert Roos,
Francesco Stocchi, Alexander Strengers,
Toon Teeke, Steven ten Thije,
Pim Trooster, Maurice van Valen,
Willem Velthoven, Robert Jan Verhagen,
Mirjam Westen, Flos Wildschut en
Juha van 't Zelfde.

THANKS TO

THANKS TO:

Charles Esche, Gerard Loozekoot
Raimundas Malaksausas,
Mike Nelson, Gieneke Pieterse
and Anything is Possible.

PRIX DE ROME SCOUTS:

Roel Arkesteijn, Fatima Barzge,
Jeroen Boomgaard, Rosella Biscotti,
Koen Delaere, Marcel Feil, Alicia Framis,
Moosje Goosens, Lene ter Haar,
Hanne Hagenars, Edwin van der Heide,
Jos Houweling, Folkert de Jong,
Martine van Kampen, Margriet Kemper,
Suchan Kinoshita, Marijn van Kreijl,
Alexandra Landre, Maaïke Lauwaert,
Joep van Lieshout, Femke Lutgerink,
Martijn van Nieuwenhuyzen,
Anne Jaap de Rapper, Robbert Roos,
Francesco Stocchi, Alexander Strengers,
Toon Teeke, Steven ten Thije,
Pim Trooster, Maurice van Valen,
Willem Velthoven, Robert Jan Verhagen,
Mirjam Westen, Flos Wildschut and
Juha van 't Zelfde.

CREDITS

DE APPEL ARTS CENTRE

DIRECTOR:

ANN DEMEESTER

PRODUCTION:

TONY HOFMAN, ARIANNE KAMSTEEG,
JULIE DE MUNCK

MARKETING AND PUBLICITY:

MARIEKE ISTHA,
MILAN ANAIS GROOT

CONSTRUCTION:

SJOERD TIM AND TEAM

TEXTS AND EDITING:

MIRJAM BEERMAN, ANN DEMEESTER,
GERBRAND KOREVAAR AND THE

ARTISTS

TRANSLATION:

WORDS & PICTURES

DESIGN:

THONIK

PRINTING:

DE BESTE PRINT BV

MONDRIAAN FUND

DIRECTOR:

BIRGIT DONKER

COORDINATOR, PRIX DE ROME:

MIRJAM BEERMAN

PUBLICITY:

CAROLINE SOONS

DESIGN PRIX DE ROME:

LESLEY MOORE

THE PRIX DE ROME IS ORGANIZED
AND FINANCED BY THE
MONDRIAAN FUND.

In preparing the texts, use was made of articles
from the publication PRIX de Rome 2013,
issued by NAio10 Publishers.

CHRISTIAN FRIEDRICH A TRANSLATION OF UNWRITTEN WRITINGS I, 2013

70 MINUTES

TECHNIQUE:
SOUND INSTALLATION

“Negating the symptoms of our times, we relearn a dead long-lost language to trace back one line of thought.”

That story is a central theme in an experimental unfinished novel that Friedrich began to write about two years ago, and which will be the impetus for a new series of art works.

CREDITS:

Written, sound-directed and edited by

Christian Friedrich

Read by Anni Kaila

Recorded by Murekla

Mastered by Anne Guthrie

3D and spatialized sound created by

Anne Guthrie at Arup Acoustics.

Audio system designed by

Rachid Abu-Hassan, Arup Acoustics.

Control system programmed by

Luca Dellatorre, Arup Acoustics.

THANKS TO:

Rachid Abu-Hassan: Duran Audio,

Klaasjan Goede (Boon Edam),

Anne Guthrie, Ivo de Jongh,

Nico Karres (Philips),

Steven Kies (Livingprojects),

Gerard Loozekoot (UNStudio),

Gienke Pieterse, Leonard Rousell,

Nienke Vijlbrief, Jaap Wiedenhoff (Arup).

Christian Friedrich (DU, 1977) is a versatile artist who in his work puzzles out the structural conditions which are inherent in diverse media. Within a decade Friedrich's art changed from textual to sculptural and back again: from work with words on paper to groups of images with casts of battered bodies, to films in which these same bodies figure, and now, for the Prix de Rome, to arrive at a narrative – half prose, half poetry – presented in a computer-aided mise-en-scène.

Much of Friedrich's art deals with the boundaries that the body experiences – the boundary of pleasure, the boundary of intimacy, of pain, but also the boundary of what your mind can handle, and really the physical boundary that the viewer reaches in seeing his work. Here his theatrical sonic sculpture is played in a darkened space which can only be entered by six people at certain times. A Translation of Unwritten Writings I is the overture to a story about a group of individuals who, in an undefinable future and in various combinations, live out all sorts of fantasies, with the goal of connecting with the environment in which past generations of humankind lived:

RELATED EVENTS:

IMC WEEKEND SCHOOL JURY

FRIDAY 25 OCTOBER

15:00 – 18:00

SUNDAY SCHOOL AND AMSTERDAM
ART WEEKEND PANEL DISCUSSION

SUNDAY 1 DECEMBER

14:30 – 18:00

REGULAR GUIDED TOUR

SUNDAY 10 NOVEMBER

SUNDAY 08 DECEMBER

SUNDAY 12 JANUARY

16:00 – 17:00

FAMILY GUIDED TOUR,
IN COOPERATION WITH MOES

SUNDAY 27 OCTOBER

SUNDAY 24 NOVEMBER

SUNDAY 29 DECEMBER

15:30 – 17:00

Q&A

WEDNESDAY 30 OCTOBER

18:00 – 20:00

MUSEUM NIGHT

SATURDAY 2 NOVEMBER

19:00 – 02:00

AWARD PARTY PRIX DE ROME

TUESDAY 5 NOVEMBER

18:00 – 21:00

GUIDED TOUR VRIJE ACADEMIE

THURSDAY 28 NOVEMBER

16:00 – 17:30 AND 18:00 – 19:30

SATURDAY 7 DECEMBER

12:30 – 14:00

these interpretations are a striking metaphor for the more recent European situation: “The idea of Europe is not a collective concept, and it certainly can not be defined. Each member country has different ideas about its meaning. ... The colour differences reflect the diversity in expectations and visions.”

In a physical sense the European blue colour works like a monochrome in modernist tradition: with its purity, desire for transcendence, and an optimistic belief in utopian potential. At the same time, in a psychological sense the blue functions like a blue projection screen on which diverse and critical ideas about Europe and the European Union can be projected.

By also functioning as a survey of an almost vanished European textile industry – which has largely moved to rising economies such as India, and within the next two decades will have disappeared entirely from Europe – the result of this investigation is not only a collection of cultural objects. It is above all else, a consciousness-raising exercise regarding the European experiment, which in post-war thinking was established as a union for peace and greater economic stability.

As well as the collection of textile samples, the presentation includes several original rough sketches for the design of the flag, and correspondence between the designers/civil servants Paul Levy and Arsène Heitz from the mid-1950s, from the archives of the European Council in Strasbourg. This research is accompanied by an extensive publication released by Black Dog Publishing, London.

FALKE PISANO

PRISON WORK, 2013

FROM THE SERIE THE BODY

IN CRISIS (2011-)

TECHNIQUE: MIXED MEDIA

Falke Pisano (NL, 1978) is an artist who works carefully year after year on detail-ing, extending and developing an idea. For instance, in the project Figures of Speech (2006–2010) she investigated the communicative aspects of artworks—the outcome taking the form of texts, videos, diagrams, abstract sculptures and lectures.

For the 2013 Prix de Rome Pisano developed a new installation that is part of the series The Body in Crisis (2011–), in which she focuses on moments in history at which people began to think differently about the human body. She proposes that at these crucial turning points and as a result of political, social and economic upheavals, the body enters a state of crisis.

Pisano focuses on six concrete moments (Pergamon, 199; Amsterdam, 1571; Paris, 1793; Mons, 1915; Paris, 1974; Houston, Texas, 1984), which leads to an equal number of separate works in which she zooms in on these historic shifts. Furthermore, she investigates how viewers today can experience these crises through seeing and experiencing her art works. She explicitly poses the question of what happens if an artist stumbles across a marginal story, regards it as relevant for contemporary art, and introduces it into the art world as representative.

tation over unity, isolated syllables over linear language, and distorted patterns over logical constructions.

The installation is populated by various characters who constantly change in their roles and in their form, from the physical to the intangible. These characters manifest themselves in the form of sculptures, interior objects, sound, video and light, all the way to the form of an online publication.

From a metaphysical and poetic perspective, Vasiljeva imitates the interior designs of the French architect Pierre Chareau (1883–1950). For her, his secretaires, which are constructed of table leaves at different heights, embody thinking at various levels. Thus Vasiljeva also plays with a personal sort of logic and creates an absurdist formula with which she gives her own interpretation to the origin of a clothing motif.

Collectively, the objects in this installation make up a multi-layered environment, which does not display one well-defined idea, but is rather one multidimensional visual theatre. “In an installation, what is important for me is not a particular object, or that one sculpture, but the creation of an atmosphere. I see an installation as a theatrical reality, in which objects become one with the interior and continually change from art object to prop, and back again.”

For instance, Pisano places the Magic Body Becoming Work-Machine crisis, de Romet, under the title Incarcerated Body Becoming Outsourced Body, she dug into a more recent event, from 1984. It was that year that the Corrections Corporation of America (a commercial firm that sells penal concepts) opened the first privatized prison in America (Houston, Texas). Here the prisoner’s body would henceforth be deployed as a source of inexpensive labour, and thus became an economic factor of importance.

OLA VASILJEVA

THE LIMP OF A LETTER

2013

TECHNIQUE: MIXED MEDIA

The installations of Ola Vasiljeva (NL/Latvia 1981), which are comprised of videos, sculptures, textiles, ceramics, drawings and found objects, form a multi-dimensional visual theatre. “In an installation, what is important for me is not a particular object, or that one sculpture, but the creation of an atmosphere. I see an installation as a theatrical reality, in which objects become one with the interior and continually change from art object to prop, and back again.”

The Limp of A Letter explores the nebulous relation between thought, language, design and the making of an object. It is a paranormal encounter that leads not so much to a synthesis, but rather to a collision of these elements. Here nonsense triumphs over the meaningful, fragmen-

PRIX DE ROME

26 OCTOBER 2013 -

26 JANUARY 2014

Dear visitor,

In 2013 de Appel arts centre is the host for the Prix de Rome, the oldest and most important Dutch prize for visual artists under the age of 40. Its history reaches back to 1808, when Louis Napoleon introduced the Prix de Rome into The Netherlands for the advancement of the arts. Although in the years that followed the prize was regularly subject to changes to keep abreast of the times, its aim is still to identify exceptional, talented visual artists living in The Netherlands, to stimulate their further development, and to increase their visibility. Until 2012 the prize was under the auspices of the Rijksakademie. Since January, 2013, the competition for the prize has been organized and financed by the Mondriaan Fund.

The winner receives a cash award of 40,000 Euro, and a work period in Rome. In the past de Appel arts centre was repeatedly the exhibition partner for the Prix de Rome, and now proudly presents the 2013 edition, with brand-new work from the four visual artists Christian Friedrich, Falke Pisano, Remco Torenbosch and Ola Vasiljeva. The four nominees shortlisted for the prize together with 45 artists on the long list were proposed by a diverse group of

scouts, and subsequently selected from that pool by an international jury. Each of the four displays very different but subtly intersecting interests, and produces work that is both inquiring and performative. For the exhibition the artists realized new work on view here at de Appel arts centre. The jury is comprised of Kathleen Bühler (curator, Kunstmuseum Bern), Ann Goldstein (director, Stedelijk Museum Amsterdam), Nicoleine van Harskamp (visual artist and winner of the Prix de Rome in 2009), Navid Nour (visual artist), Domeniek Ruyters (editor-in-chief, Metropolis M), and its chairwoman Brigit Donker (director, Mondriaan Fund). On the basis of the projects seen here, this jury selects a winner, whose name is announced at a gala reception on 5 November.

The nominees' work is the subject of a publication issued by NA1010 Publishers, with texts by Hans den Hartog Jager, Stefan Kuiper, Roos van der Lint and others. AVRŌ Kunstuur has realised film portraits of all the nominees, which are to be seen in the exhibition in an abbreviated version.

Where de Appel arts centre generally focuses on international developments in current art, with the Prix de Rome we are 'showcasing' home-grown talent. We hope that getting acquainted with the work of these four artists will be an enrichment for you, and wish to extend our warmest congratulations not only to the winner, but to all the participants in the prize.

Directors and team at de Appel arts centre

HISTORY OF THE PRIX DE ROME

The Prix de Rome goes back to 1666, when the prize was introduced in France by Louis XIV, who believed that promising French artists, working from classical antiquity, the cradle of European art, must have the opportunity to study it with their own eyes. The prize consisted of a stipend which would permit the winner to work in Rome for four years. Louis Napoleon introduced the Prix de Rome into The Netherlands in 1808, to encourage the arts in the Kingdom of Holland.

After 1817 the prize was linked with the Royal Academy for the Visual Arts, which had been established by King William I that same year, with the 'Grand Prize', including the trip to Rome at the end of the training, that would be awarded to artists and architects who excelled in the competition which was organized. This linkage was severed 43 years later, under Prime Minister Thorbecke, as a result of the disappointing careers of the winners after their return from Rome.

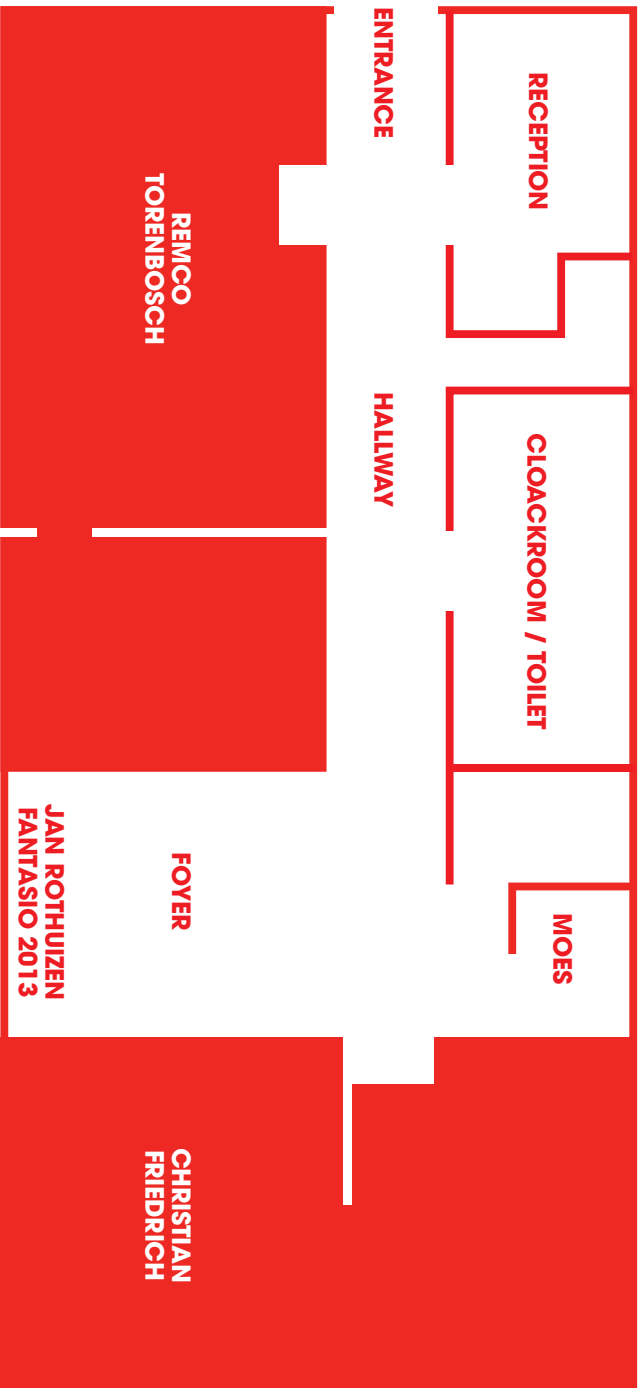
A competition was organized once again in 1884 by the Rijksakademie. Artists could apply for the Prix, and when they had passed an admission exam they began a 'trial by fire' for which each candidate was assigned a room in the attic of the academy, where he had to produce two compositions based on subjects from the Bible and two nude studies. This system was continued for many years, but after the 1960s the number of applications dropped sharply.

In 1985 the structure of the Prix de Rome was successfully modernized. The cash prizes and upper age limit were increased, formal educational requirements dropped, and the jurying system was updated. Henceforth they would be judged on criteria such as 'individuality', 'artistic concept' and 'originality'. In 2011 the Ministry of Culture decided that the organization and financing of the Prix de Rome should be turned over to the Mondriaan Fund.

REMCO TORENBOSCH EUROPEA CONTEXTUALISING IN ANALYTICAL SOCIOLOGY AND ETHNOGRAPHICAL REPRESENTATION ON HISTORY AND THE PRESENT, 2013 TECHNIQUE: MIXED MEDIA

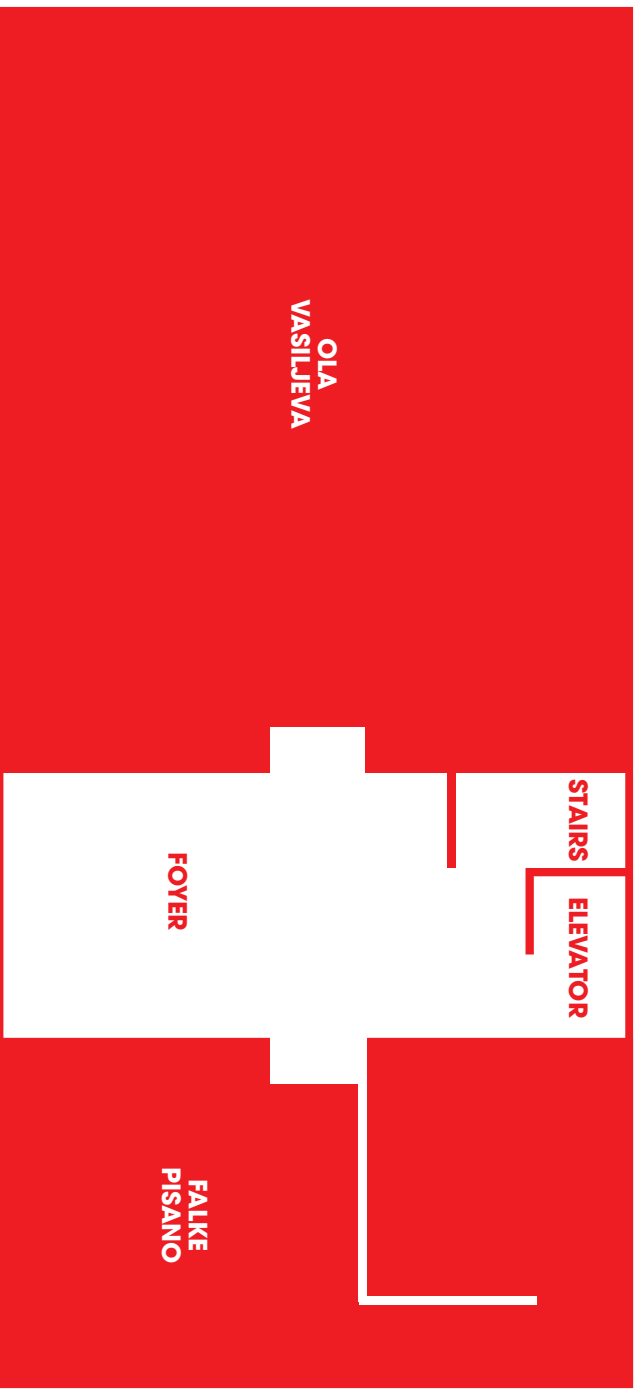
In his work Remco Torenbosch (NL, 1982) investigates social-economic changes in recent world history. For the 2013 Prix de Rome Torenbosch researched the colour of the blue background of the European Union flag, its original production and history. The presentation shows a collection of textile samples made in the European blue colour by the still existent weaving mills in the European Union. Although the colour code for the EU flag is mandated, because of the differing production processes in each country and at each mill, it can still vary, resulting in a wide diversity of blue tints, as seen in this collection. According to Torenbosch,

MAP PRIX DE ROME GROUND FLOOR

MOES RESTAURANT IS LOCATED IN THE BASEMENT

FIRST FLOOR

THE LIBRARY IS LOCATED ON THE SECOND FLOOR

R
O
M
M
E

EXHIBITION
PRIX DE ROME 2013
 26 OKT 2013 - 26 JAN 2014
 WITH WORK OF THE FINALISTS:

**CHRISTIAN
 FRIEDRICH**

FALKE

PISANO

REMO

TORENBOSCH

OLA

VASILJEVA

M Montreal Fonds
DE APPEL ARTS CENTRE

